

Ο Ρούντολφ, το κοκκινομούτικο ελάφι

Κάποτε στην παιχνιδούπολη στο Βόρειο Πόλο, ζούσε ένα ελάφι, που το έλεγαν Ρούντολφ. Εκεί ζούσαν κι άλλα ελάφια που είχαν όμορφα, υπερήφανα κέρατα. Ο Ρούντολφ, όμως, είχε μια μεγάλη, λαμπερή, κόκκινη μύτη. Ήταν τόσο κόκκινη, που έλαμπε μέσα στο σκοτάδι!

«Φτωχέ Ρούντολφ, πόσο θα ήθελεις κι εσύ να είσαι σαν τα άλλα ελάφια, να έχεις όμορφα και υπερήφανα κέρατα και να μην έχεις τόσο λαμπερή κόκκινη μύτη», του έλεγαν τα άλλα ελάφια και ποηλιές φορές τον κορόιδευαν.

Άρρηστοε πάηι τον πείραζαν λέγοντας του: «Ρούντολφ, κοκκινομούτικο ελάφι». Τότε δάκρυα κυλούσαν στου Ρούντολφ τη μεγάλη, κόκκινη μύτη. Μερικές φορές μάλιστα έκαναν κύκλι γύρω από το Ρούντολφ και του τραγουδούσαν:

«Κόκκινη μύτη, κόκκινη μύτη, μια αστέια φάτσα,

Μεγάλη σαν μήλο και δυο φορές λαμπερή»

Άρρηστοε πάηι του πετούσαν χιονόμπαλλες και τον σκέπαζαν με το λευκό, αφράτο χιόνι.

Όηα τα άλλα ελάφια έπαιζαν διάφορα παιχνίδια ανάμεσα στα δέντρα ή γλιστρούσαν κάνοντας τούμπες πάνω στο χιόνι και ποτέ δε φώναζαν και το Ρούντολφ να παίξει μαζί τους. Αυτός πάηι καθόταν πίσω από τα έηατα και τους παρακολουθούσε.

Ήταν τόσο μόνος! Δε μπορούσε ούτε κρυφτό να παίξει με τα λαγουδάκια, γιατί η λαμπερή του μύτη τον φανέρωνε.

Πριν από την παραμονή των Χριστουγέννων οι γάνοι, οι βοηθοί του Άη Βασίλη κάρφωσαν μια πινακίδα στην πόρτα της παιχνιδούπολης. Η πινακίδα έλεγε:

Τα ελάφια, όταν διάβασαν τα νέα, χόρευαν από τη χαρά τους, πηδούσαν και τσίγασαν το χιόνι με τα πόδια τους. Κάθε ελάφι ευχόταν να είναι ένα από αυτά που θα επέλεγε ο Άη Βασίλης, για να σύρει το έλικθρό του. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη επιμή που μπορούσε να έχει ένα ελάφι. Ο Ρούντολφ όμως αναστέναξε. Ντρεπόταν τον Άη Βασίλη, που θα έβλεπε τη λαμπερή κόκκινη μύτη του.

Έτσι, στις οκτώ η ώρα, όταν τα άριθα ελάφια άρχισαν να πηγαίνουν στο θιβάδι, αυτός πήγε και κρύφτηκε μέσα σε ένα μπαούλο παιχνιδιών που είχαν κατασκευάσει οι γάνοι, οι βοηθοί του Άη Βασίλη. Έτσι κανένας δε θα μπορούσε να τον βρει εκεί μέσα.

Στο θιβάδι μαζεύτηκαν όλα τα ελάφια της παιχνιδούπολης εκτός από το Ρούντολφ. Στάθηκαν σε μια γραμμή και ο Άη Βασίλης θα έκανε την επιλογή του. Ο Άη Βασίλης θα επέλεγε τα γρηγορότερα, τα δυνατότερα και τα καλύτερα ελάφια.

«Νομίζω πως ο Ντάσερ θα είναι καλό, είναι το μεγαλύτερο ελάφι», είπε ο Άη Βασίλης.

«Ντάσερ» έγραψε ο νάνος, ο βοηθός του Άη Βασίλη, στο μεγάλο βιβλίο.

«Ο Μπίρς είναι το δυνατότερο ελάφι», είπε ο Άη Βασίλης τραβώντας τα χείλια του.

«Μπίρς» έγραψε ο νάνος.

«Ω! Ω!» συνέχισε ο Άη Βασίλης «εδώ είναι ο Πίρς και ο Βίξεν. Αυτά κάνουν τα απαισιότερα πηδήματα πάνω απ' τις σκεπές των σπιτιών. Ο Κόμης είναι το σταθερότερο και ο Κούπιγ είναι το γρηγορότερο. Τα διαλέγω!» είπε ο Άη Βασίλης.

«Τέλος, επιλέγω το Ρούντη και το Φούγκη, που είναι τα καλύτερα για να ελίσσονται πάνω απ' τις κορφές των δέντρων και τα καλώδια του ηλεκτρικού».

Τα ελάφια που επιλέχθηκαν ήταν τόσο χαρούμενα, έτριβαν τις μύτες τους, χοροπηδούσαν και τσούγκριζαν τα κέρατά τους. Στα ελάφια που δεν επιλέχθηκαν έδωσαν κάτι άλλο να κάνουν, όπως να δοκιμάσουν τα παιχνίδια ή να περιποιηθούν τα μικρά χριστουγεννιάτικα γατάκια. Το μόνο ελάφι που έμεινε χωρίς να προσφέρει τίποτα στη μεγάλη αυτή γιορτή ήταν ο Ρούντολφ. Ήθελε ποτήρι να βοηθήσει, αλλά ήξερε πως θα γελούσαν μαζί του κι έτσι έμεινε κρυμμένος στο μπαούλο των παιχνιδιών.

Επιτέλους, έφτασε η παραμονή των Χριστουγέννων! Ο Άη Βασίλης με τους βοηθούς του, τους νάνους, ήταν ποτήρι απασχολημένος φορτώνοντας το έλικθρο. Ο Ρούντολφ δεν άντεξε άλλο μέσα στο μπαούλο. «Δε με νοιάζει, ας γελιάσουν μαζί μου» σκέφτηκε. «Θέλω κι εγώ να βοηθήσω». Έτσι πετάχτηκε έξω από το μπαούλο. «Το βρήκα! Θα κουβαλιάω έναν κουβά με δροσερό νερό στα ελάφια της ομάδας που θα σύρουν το έλικθρο. Οπωσδήποτε θα διψάσουν στο μακρινό τους ταξίδι» είπε.

Η νύχτα ήταν ποτήρι παγερή και τρομερή ομίχλη σκέπαζε όλη τη γη. Η ομάδα των ελαφιών προσπαθούσε να ετοιμασθεί, να δέσει τα κουδουνάκια το ένα του άλλου και να ζέψουν το έλικθρο. Ο Άη Βασίλης με τους βοηθούς του φόρτωνε τα πακέτα και επίμονα αναζητούσε τον κατάλογο με τα ονόματα των παιδιών στα οποία θα άφηνε τα δώρα.

«Δε μπορώ να βρω τον κατάλογο με τα ονόματα μέσα σ' αυτή την ομίχλη» φώναξε εκνευρισμένος. Αυτήν ακριβώς τη στιγμή ένα λαμπρό φως φώτισε πάνω στο χιόνι. «Επιτέλους, να ένα φανάρι που θα με φωτίσει να βρω τον κατάλογο. Μα τον! Τον βρήκα κιόχια. Α, πρέπει να πάρω αυτό το φανάρι μαζί μου. Θα μου χρειαστεί στο ταξίδι μου. Ποιος έφερε αυτό το υπέροχο φανάρι; Τώρα θα μπορώ να βλέπω τέχθεια» είπε ευχαριστημένος ο Άη Βασίλης.

«Δεν είναι φανάρι» είπε ο Ρούντολφ τρέμοντας από αγωνία. «Το φως έρχεται από μένα...από τη μύτη μου».

«Ρούντολφ, κοκκινομύτικο ελάφι!» είπε ο Άη Βασίλης, σίγουρα είμαι πολύ τυχερός που σε βρήκα. Το φως σου θα οδηγήσει το άρμα μου απόψε. Σε διορίζω αρχηγό της ομάδας. Είσαι το καλύτερο ελάφι σ' όλη τη γη».

Ο Ρούντολφ σήκωσε το κεφάλι του ψηλά και ορθώθηκε υπερήφανος μπροστά στην ομάδα. Όχια τα άλλα ελάφια υποκλίθηκαν μπροστά του. Ο Ντάσερ και ο Μπίρς βοήθησαν το Ρούντολφ να ετοιμαστεί.

Έτσι, ξεκίνησαν για το μεγάλο ταξίδι. Περνούσαν από πόλη σε πόλη, ανάμεσα στα σύννεφα, πάνω στα σπίτια. Το φως του Ρούντολφ τους έδειχνε το δρόμο. Ο Άη Βασίλης και οι βοηθοί του, οι γάροι πετούσαν σ' αυτή την ομίχληδη χριστουγεννιάτικη νύχτα. Οδηγός σε όλη την πομπή ήταν ο Ρούντολφ, το κοκκινομύτικο ελάφι.

Έτσι, όταν βλέπετε ένα αχνό φως στον ουρανό τη νύχτα των Χριστουγέννων, να είστε σίγουροι ότι αυτό είναι ο Ρούντολφ, το κοκκινομύτικο ελάφι.

Barbara Shook-Hajen
(μετάφραση: Αγγελική Κιάρκου)

